

Höyry-Henkka säv. & san. P Tonttila

Näin Höyry-Henkan juna kulkee radallaan.
Ja Höyry-Henkan juna tulee ja menee menojaan.

Henkan veturista puhutaan
ja junanvaunuista sen huhutaan
yhtä ja toista omituista
Se kulkee ilman aikatauluja
mutta runoja ja lauluja
sekä muita taiteita
kuljetetaan pitkin Höyry-Henkan raiteita

Näin Höyry-Henkan juna kulkee radallaan.
Ja Höyry-Henkan juna tulee ja menee menojaan.

Matkustaa voi kuka tahansa
ja säästää taskurahansa.
Junaan päästään ainoastaan vapaalipuilla.
Mutt tietää ei voi minne juna vie.
Sellainen on Henkan rautatie.
Raumalle tai Roomaan
viedään taiteita pitkin Höyry-Henkan raiteita.

Näin Höyry-Henkan juna kulkee radallaan.
Ja Höyry-Henkan juna tulee ja menee menojaan.

Vaunuun loikkaa ennen Hankoa
kaksi kolkaavaa luurankoa.
Ei tangoa polkkaa vaan ne tanssii.
Matkaan tulee jännitettävää.
Joskus tekniikka on pettävää.
Siitä usein kiikastaa matkustuskin.
Tuskin koskaan syy on kuskin,
kun kulkee taiteita
pitkin Höyry-Henkan raiteita.

Näin Höyry-Henkan juna kulkee radallaan.
Ja Höyry-Henkan juna tulee ja menee menojaan.

Nyt hiirenhiljaa liikkukaa. Hys, hys.
Makuuvaunussa on yllätys!
Nukku-Matin takki tyhjени
ja yömyssyn täytti rättiväsytys.
Ravintolavaunussa sensijaan
on nyyttikestit parhaillaan.
Ja orkestereineen itse Pellekaija Pum
on aloittanut jammailun.

Näin Höyry-Henkan juna kulkee radallaan.
Ja Höyry-Henkan juna tulee ja menee menojaan.

Tarinaa tuo oman lisänsä.
Nääs, Henkka kanssa isänsä
on rakentanut oman
pienoisrautatiemaailman upean.
Ne keksii kaikenlaista juttua, outoa ja perin tuttua.
On noutoa ja vientiä.
Näin kulkee taiteita Höyry-Henkan raiteita.
Näin kulkee taiteita Höyry-Henkan raiteita.
Näin kulkee taiteita pitkin Höyry-Henkan raiteita.

Huitsin Nevada säv. & san. P Tonttila

Lähdetäänpäs katsomaan Ameriikkaa
niin kauas kuin pippuri kasvaa.
Hevosvoimia on ja tekniikkaa.
Varo sotkemasta pöksyjä veturin rasvaan,
kun juna meitä vie kohti Huitsin Nevadaa.

Hui! Hui! Huitsin Nevada

Höyry-Henkan junalla pyyhkäistään
halki soiden ja preerioiden.
Yli vuoristojen, läpi myrskysään
kulkee retki huimien seikkailijoiden.
Matkalla kohti Huitsin Nevadaa.

Hui! Hui! Huitsin Nevada

Saa tarkkoina olla hoksottimet.
Niin paljon on katsottavaa.
Ihan pyörryttää nuo paikannimet.
Oudoilta kuulostaa, kun niitä tavaa.
Matkalla kohti Huitsin Nevadaa.

Hui! Hui! Huitsin Nevada

Oho, tuossapa menikin ohi jo
lähes huomaamatta Ohio.
Näkyv vauhdissa kaikki kahtena.
No, nythän näkyikin jo Montana.
Matkalla kohti Huitsin Nevadaa.

Hui! Hui! Huitsin Nevada

Sinne Minnesotaan menisin
iloisesti soitellen.
Pohjoiseen jäi Mainekin,
kun Henkka valinnut on reitin toisen.
Juna puksuttaa kohti Huitsin Nevadaa.

Hui! Hui! Huitsin Nevada

Jos ei aamulla jaksa ylöskään,
voi päätyä Alaskaan,
Oklahomaan tai Alabamaan.
Eikä löydä tietä Huitsin Nevadaan.
Lähdepä mukaamme Huitsin Nevadaan.

Hui! Hui! Huitsin Nevada
On siellä Hui, hui huisin hupaisaa
Hui! Hui! Huitsin Nevada daa-da-da

Bumerangi säv. & san. P Tonttila

Arvaapas mitä hankin
postimyynnistä tänään.
Keltaisen bumerangin
jo mielessäni mä nään vaan.

On lentorata vakaa,
kaartaa se upeasti.
Naapurin portin takaa
kiinni taitavasti nappaan

Mun uuden bumerangin
Mun uuden bumerangin
keltaisen,
kunhan posti ensin tuo sen.

Se varmaan hyvin liittää,
toimii niin kuin pitää,
takaisin käteen kiittää
ja vikaa löydä mitään en.

On mulle jo niin rakas
tää hieno heittopeli.
En sitä antais takas,
kunhan vaan saan kehveli sen.

Mun uuden bumerangin
Mun uuden bumerangin
keltaisen,
kunhan posti ensin tuo sen

Jos toimikaan ei lelu
tai mä en osaa heittää,
ei auta ees harjoittelu
ja mulla alkaa keittää jo.

Entäs jos kalauttaa
se naapurin äijää niskaan,
sen voiko palauttaa,
takaisin kauppaan viskaanko

Mun uuden bumerangin
Mun uuden bumerangin
keltaisen,
kunhan posti ensin tuo sen,
mun uuden bumerangin
keltaisen.

Korkeasaarella säv. & san. P Tonttila

Eilen me oltiin Korkeasaarella
melkein koko päivä.
Ja hauskaa niin urakalla pidettiin.

Lautalla jo eväskori
tyhjäksi me syötiin,
laulettiin ja laivaa lastattiin.

Hip hurraa! Totta tosiaan.
On Korkeasaarella
paljon katseltavaa.

Henkka ehti nuolaista
mun jätskitötteröstä,
kun mä tuijotin yhtä hassua tätiä.

Ilmapalloa en harmi kyllä
voinut ostaa,
mutt mä löysin maasta hienon öljymutterin.

Hip hurraa! Totta tosiaan.
On Korkeasaarella
paljon katseltavaa.

Siellä pystytettiin juuri
uutta rakennusta,
hitsattiin ja betonia valettiin.

Eläintarhaan kulkea voi
myöskin siltaa pitkin.
Mä näin kuorma-auton ja hienon traktorin

Hip hurraa! Totta tosiaan.
On Korkeasaarella
paljon katseltavaa.

Mutta kaikkein paras näky
oli kaksi papparaista.
Ne yrittivät matkia marakatteja.

Minusta kyllä näytti,
että ne olivat huppelissa.
Ei marakatit vaan ne kaksi heppua.

Hip hurraa! Totta tosiaan.
On Korkeasaarella
paljon katseltavaa.

Kaamea kalsarimies säv. & san. P Tonttila

Musta hahmo luiseva
naapurin pihalla
täyden kuun aikaan
jotain outoa työstää.

Suuri säkki olalla,
taitaa rosvo olla,
tonkii tunkiolla,
kai kohta meidät ryöstää.

Kaamea kalsarimies
Kaamea kalsarimies
Kaamea kalsarimies

Pöksyt vaaleansiniset,
takapuolesta reikäiset,
valtavat polvipussit
ja puntit lököttää.

Omituinen ilmestys
peppu pystyssä
naapurin yrttimaalla
yössä kököttää.

Kaamea kalsarimies
Kaamea kalsarimies - *se kurja ketale*
Kaamea kalsarimies
– *kävelevä aave kukaties, mustanaamio*

Valkeni aamu. Hui!
Ja totuus paljastui:
Yrttitarhassa
tosiaan sattui kummaa.

Minttua ja fenkolia
istuttanut oli
ja timjamia, rakuunaa,
piparjuurta ja kardemummaa.

Kaamea kalsarimies - *voi pyhä sylvi!*
Kaamea kalsarimies - *ne yrtit kylvi.*
Kaamea kalsarimies - *mutt me ei pelätä häntä.*
Kaamea kalsarimies - *on itse naapurin isäntä.*
Kaamea kalsarimies
Kaamea kalsarimies ...

Akka Bella säv. & san. P Tonttila

Olipa kerran akka
joka oli kaunis
kuin suoraan satukirjasta.

Eräänä aurinkoisena aamuna
tapahtui kylän raitilla:
Kioskin edessä
kaikki ukot kääntyivät katsomaan,
kun akka liihotteli kepeästi kesämekossaan.
Rytmiä taputtaen käsillään
ukot lauloivat kuorossa näin:

Akka Bella
saammeko esittää
Akka Bella
sulle laulumme virittää
Akka Bella
serenadimme vain sinulle
Oi, Akka Bella!

Ukot jatkoivat lauluun
vielä akan mentyä.
Mukana ei ollut ukoilla
yhtään soittopeliä.
Vain yhden ukoista tiedettiin
osaavan soittaa
sähkökitaralla pienen pätkän Ukko-Nooaa.
Yhä tänäkin päivänä
laulu ilman säestystä tunnetaan nimellä:

Akka Bella
saammeko esittää
Akka Bella
sulle laulumme virittää
Akka Bella
serenadimme vain sinulle
Oi, Akka Bella!
Oi, Akka Bella!

...

Suutarimestari Raittinen*säv. & san. P Tonttila*

Kylmä keli taikka lokainen,
kenkiä käyttää jokainen.
Paitsi Suutarimestari Raittinen
kulkee iloisesti noin paljasjaloin astellen.

”Tällaiset jalkineet”, sanoo hän,
”kestää läpi elämän.
Ei narise ne, ei hajoa,
ei pitkäkynsivorotkaan niihin kajoa.”

Näin itseksensä höpöttää,
paljain varpain köpöttää
Suutarimestari Raittinen.
Tyyliin salamyhkäiseen
partaansa lyhkäiseen vain myhäillen.

”Varpaitaan ken osaa arvostaa,
vapaina niitä tuulettaa
ja antaa tutustua maisemaan.
Eipä pääse jalkahikikään likikään niin haisemaan.”

Näin itseksensä höpöttää,
paljain varpain köpöttää
Suutarimestari Raittinen.
Tyyliin salamyhkäiseen
partaansa lyhkäiseen vain myhäillen.

Suutari on aina lapsineen
kengittä nähty lampsineen.
”Nauravien kenkien korjaus
on työ. Ja paras huvitus jalkapohjan kutitus.”

Näin itseksensä höpöttää,
paljain varpain köpöttää
Suutarimestari Raittinen.
Tyyliin salamyhkäiseen
partaansa lyhkäiseen vain myhäillen.

Näin itseksensä höpöttää ...

Entinen mies*säv. & san. P Tonttila*

Kun entinen mies kengät osti,
pulitti kaksikymppisen.
Kuluivat päivät mainiosti
jalkineita ihaillen.

Mies kitsaasti eli
ja ovelasti ajatteli näin:
”Voin säästää uusia kenkiä,
jos vain otan askelia pitkiä.”

”Oivallista kerta kaikkiaan”,
hän ilahtui ideastaan.
Näin onnitellen itseään
mies lähtikin kävelemään.

Mies kitsaasti eli
ja ovelasti ajatteli näin:
”Voin säästää uusia kenkiä,
jos vain otan askelia pitkiä.”

Vaan kuinkas kävikään
juonikkaan älypään? Jaa, jaa, jaa!
Jotain meni pieleen,
juolahtanut mieleen ei yhtä asiaa.

Vaan ootapas vähän!
Soitamme tähän
napakan pienen solon.
Sitten saat vasta
kuulla tarinasta lopun
jokseenkin nolon.

solo

Kas, harppoessaan valtavin,
jättimäisin askelin
tiennyt ei muista vaaroista.
Niinpä sitten haaroista
satasen housut ratkesi
ja entinen mies katkesi.

Turbaani

säv. & san. P Tonttila

Loistelias turbaani
ei poistu koskaan muodista.
Oot maalainen tai urbaani,
sen ostaa saatat itsellesi meidän kyläpuodista.

Päähineeseen kangasta
menee monta kyynärää.
Ja tietty kultalangasta
käsin ommeltu on ihmeellinen taideluomus tää.

Turbaanin, oi-joi, jos omistaa!
Turbaani voi päätä somistaa.
Turbaani sinutkin komistaa,
jos hankit ikioman Turbaanin.

*Hei sie Lapin mies tässä ois siulle
komia Neljän Tuulen Turbaani!*

Pärjää talven, kesänkin
päähineessä oivassa.
Saa vaikka lintu pesänkin.
Siellä varttuu poikaset sen turvassa ja hoivassa.

Turbaanin, oi-joi, jos omistaa!
Turbaani voi päätä somistaa.
Turbaani sinutkin komistaa,
jos hankit ikioman Turbaanin.

*Lampulla varustettuja
Luxus-Turbaaneja yökyöpeleille!*

Suuri kaunis rubiini
säihkyä hatun otsassa.
Tuskin vastaan astuisi
sellaisia komisteita joka kylän pojan kotsassa.

Turbaanin, oi-joi, jos omistaa!
Turbaani voi päätä somistaa.
Turbaani sinutkin komistaa,
jos hankit ikioman Turbaanin

*Rouville kevään trendikkäitä
pastellisävyjä naistenosastolla!*

Ja nyt napatanssia!

Puheripuli

säv. & san. P Tonttila

On kerrottavaa paljon suuri suuni pulputtaa.
Tavu tavulta mun kielen päältä sanat putoaa.
Jos oikein pidän kiirettä, mä ehkä ehdin paukuttaa
kaikki asiani ennen kuin akku simahtaa
tai päässä pimahtaa.

Puheripuli vaivaa,
puheripuli vaivaa,
mua vaivaa puheripuli.

Kaikuu kaakatus minussa kuin kieku kukossa.
On kohta kieli solmussa ja toinen korva lukossa.
En sua saata kuunnella, se linja on kai tukossa.
Sama vaiva taitaa olla nykyään
niin akassa kuin ukossa.

Puheripuli vaivaa,
puheripuli vaivaa,
mua vaivaa puheripuli.

Tätä tarinaa nyt tursuaa kuin liukuhihnalta.
Pulinapuro solisee kuin papupata porisee.
Tuo valtava tulva yltyy sana sanalta.
Mä en mahda sille mitään,
kurissa en pysty pitään kieltäni.

Puheripuli vaivaa,
puheripuli vaivaa,
mua vaivaa puheripuli.

Vain ihan pienen hetken pystyn vaiti pysymään.
Mutt heti kohta pitää päästä kavereita kysymään.
Kaikki tutut onkin luettelosta jo soitettu.
Ei vaan helpotusta näy.
On kohta kaikki konstit vaivaan koitettu.

Mutta, mutta puheripuli vaan jatkuu ... ja jatkuu ...

Mistä mahtoikaan tämä tauti minuun tarttua?
Pankkitili saisikin sen sijaan pian karttua.
Summan kauhistuttavan jo näen puhelinlaskussa.
Oisko tohtorilla tähän vaivaan
jotain rohtoa taskussa?

Vai vaivaa puheripuli? Ai jai ai, jai!
Se on salakavala ja herkästi tarttuva
viheliäinen tauti. Ja perin kiusalliset oireet:

Löysä jutustelu valuu vaan pitkin luuria.
Tauti etenee vauhdilla vailla lääkekuuria.
Yksi resepti on sentään vielä tässä erässä:
Heitä vessanpönttöön koko puhelin
ja hyppää itse perässä!

Eikä puheripuli enää vaivaa,
Heh, heh, juu. Niin loppuu puheripuli.

Jarkon auto säv. & san. P Tonttila

Jarkko osti auton
se oli vika tikki.
Jo ensimmäisessä mutkassa
se meni heti rikki.

Tien poskessa se auto
ja Jarkko ovat nytkin.
Ensin hajosi jarru,
sitten kaasu ja kytkin.

Korjaamolle hinattiin,
hitsattiin ja tinattiin,
viilattiin ja pestiin,
vahattiin ja kiillotettiin,
pantiin uuteen lestiin.
Viimein kovaan lopputestiin
joutui auto sekä kuski.

Se autorämä Jarkolle
on nyt hyvin rakas.
Eikä millään hinnalla
sitä antais takas.

Kas, korjaamoä pitää
eräs lettipäinen Ulla.
Ja siksi juuri Jarkko
tahtoo sinne tulla.

Korjaamolle hinattiin,
hitsattiin ja tinattiin,
viilattiin ja pestiin,
vahattiin ja kiillotettiin,
pantiin uuteen lestiin.
Viimein kovaan lopputestiin
joutui auto sekä kuski.

Jarkko sekä Ulla
panivatkin yhteen hynttyyt.
Yhteisessä kodissa
nyt kuuluu: tyyt-tyyt!

Yhteen törmäilyssä
voi olla hauska puoli,
jos törmäyksen syynä on
lemmen nuoli.

Korjaamolle hinattiin,
hitsattiin ja tinattiin,
viilattiin ja pestiin,
vahattiin ja kiillotettiin,
pantiin uuteen lestiin.
Viimein kovaan lopputestiin
joutui auto sekä kuski.

Tikkukansan olympialaiset
säv. & san. P Tonttila

Olipa kerrankin omituiset
sangen erikoiset olympialaiset.
Kas, osanottajina oli puiset
pikku tikku-ukot sekä tikkunaiset

Jo avajaisissa aivan heti
urheiluväki kilvan jäykisteli.
Ja täysin puihin joka iikan veti
kun alkoi tosi kisailu ja peli.

Tikkukansan ikiomat olympialaiset,
on totta tosiaan

Urheili siellä maan terävin kärki,
hammastikku-ukko kuin kukko tunkiolla.
Mutt tulitikkutyön päätä särki.
Ei se syttynyt vaan luovutti suosiolla.

Tikkukansan ikiomat olympialaiset,
on totta tosiaan

Makkaratikku vain ärähteli.
Se oli nakit silmillä vailla ymmärrystä.
Sen pinna paloi ja päre kärehteli.
Onneksi jäätelötikku antoi viilennystä.

Tikkukansan ikiomat olympialaiset,
on totta tosiaan

Astuipa areenalle tikkunekku.
Se sai tikkulapset makeasti nauraviksi.
Sen pelletemppu oli hauska jekku.
Niin se kekkerit nää heitti lekkeriksi.

Tikkukansan ikiomat olympialaiset,
on totta tosiaan

Kilpailuissa ei moni voita.
On kuin tikku-ukkoja useimmat meistä.
Ei tule kaikista urheilijoita.
On silti parempi liikkua kuin pölkypäänä seistä.

Tikkukansan ikiomat olympialaiset,
on totta tosiaan.

Taavi Pärevalo

säv. & san. P Tonttila

On Taavi Pärevalo nimi oikein osuva.
Kun touhuissaan on sen tyyli
niin hätäinen ja hosuva.
Hikarit taas otti Taavi,
kun ei homma luistanut.
Pieni vastoinkäyminen on
päivän raiteiltaan pois suistanut.

Liian lyhyt pinna
ja helposti syttyvät päreet
vaivaa Taavi Pärevaloa,
kun taivaan täyttää mustat pilvet
ei lainkaan valoa.

Taavia, hei auttakaa,
jos hältä päreet palaa.
Hän rauhoittuu, kun oikein
kunnolla rutistaa ja halaa.
Hellyyttä ja rakkautta kaipaa jokaikinen,
myös Taavi takakireä
tuo poika kiukkuinen ja hikinen.

Liian lyhyt pinna
ja helposti syttyvät päreet
vaivaa Taavi Pärevaloa,
kun taivaan täyttää mustat pilvet
ei lainkaan valoa.

*"Voi, voi Taavi-parkaa!
Nurkat aina sikin sokin,
työkalut hukkaan karkaa
ja maila kuten pallokin.
Huonostipa pyyhkii hällä.
Tullessa näin paikan tiukan
tehtävää ois ystävällä
Hmm! Funtsataanpas hiukan."*

Jokin apukeino meidän täytyy etsiä,
ettei Taavi eksyisi päin honkia ja metsiä,
ettei järkkyisi niin helposti pois tasapainosta.
Hups! Heijaa! Sattuipa somasti
Kuulkaapa Pellekaijan varaventiilimainosta:

*"Nyt kaikki tännepäin, lähemmäksi!
Esittelemme mainion Pellekaijan varaventiilin.
Sillä lähtee kolotus säärestä, höyryt päästä,
tulee iloinen ilme ja äveriäs olo."*

Pellekaijan varaventiilijenka

säv. & san. P Tonttila

Pellekaijan ruuveissa on jenkat kohdallaan.

Kahvat, veivit ja vipstaakit
varaventiiliin laitettiin.
Prässit, valssit ja upslaakit
housunpuntiin taitettiin.
Lisää jenkkää sorvataan,
tanssitaidon puutteet korvataan.
Pellekaija Pumin pajassa
tunnelma on katon rajassa.
Näin Varaventiilimme tehtävänsä täytti taas.

Pellekaijan ruuveissa on jengat kohdallaan

Mutt' ruuveja ei liikaa saa kiristää,
ettei pimahda pääkytkin.
Ja sehän vain elämäämme piristää,
jos ruuvit vähän löysälle on jäänytkin.
Ilo kattoa voi hipoa vailla liian tiukkaa pipoa.
Jenkkää, puhise ja puhalla
höyryt ulos kaiken uhalla!
Näin Varaventiilimme tehtävänsä täytti taas.

Pellekaijan ruuveissa on jengat kohdallaan

Jos sattuu ett hattuun kihaltaa
tai pipo alkaa puristaa
ja kenties palaa hihat taas,
viisainta on huristaa
Pellekaija Pumin pajalle,
ettei hermot mene hajalle.
Sieltä mainio varaventiili
hanki knalliin tai silinteriisi.
Ei hattua se pilaa, mutta elintilaa
ei jää kiukulle eikä vihalle.
Päästä höyryt pihalle!

Pellekaijan ruuveissa on jengat kohdallaan

Ikioma varaventiili on
jokaisella päänupissa,
paineensäätönippeli
ja tasapaino vaakakupissa.
Höyryt päästä ulos häättää,
ruuveja kun vähän säätää.
Jenkan pyöritys jo auttaa
tanssiaskelien kautta.
Näin Varaventiilimme tehtävänsä täytti taas.

Pellekaijan jenkassa on ruuvit kohdallaan